

Nastavni materijal 6.2

Ključne izjave o modelu političkog ciklusa

1. Politika ima dvije dimenzije: rješavanje problema i borbu za ostvarivanje moći. Politički ciklus kao model stavlja naglasak na prvu dimenziju – rješavanje problema. Druga dimenzija takođe je uključena tako što utvrđivanje programa zavisi od pritiska koji protagonisti mogu da ostvare. Međutim, glavni zadatak modela jeste da opiše praktičnu stranu politike – prema riječima Maksa Vebera, “snažno i polagano bušenje tvrdih dasaka sa strašću i mjerom istovremeno.“ To znači da naponi propagande u takmičenju za podršku glasača – uključujući ličnu kritiku političkih protivnika, populizam i skandalizovanje – mogu narušiti sliku, ali ih ovaj model filtrira.

2. Ovaj model nudi zanimljivo gledište o pojmu zajedničkog dobra. U demokratiji, ni jedan protagonist ne zna šta je dobro za sve – to je velika razlika između demokratije i diktature. Suprotno tome, moramo zajednički saznati, pregovarati i nadmetati se, raspravljati i na kraju postići kompromis. Ako nijesmo u pravu, ili je rješenje nepravedno, ubrzo ćemo to saznati i morati da ponovo pokušamo. Otvoreno društvo zahtijeva pragmatični i konstruktivistički pristup odgovoru na pitanje o zajedničkom dobru.

Planovi, poput političkog ciklusa, jesu modeli. Oni jasno pokazuju neke vidove stvarnosti, ali to je moguće samo izostavljanjem ostalih. Model političkog ciklusa može poslužiti kao plan odgovora na pitanje u kojoj fazi mi kao građani možemo intervenirati i postići da se naš glas čuje. Ako nijesmo članovi parlamenta ili vlade, mi nećemo učestvovati u raspravi o tome koju odluku treba donijeti – to je **spoljašnja** strana političkog sistema. Međutim, ostale faze prikazuju **unutrašnju** stranu u kojoj možemo biti aktivni. Možemo komentarisati neku odluku, podržati je, ili se pobuniti protiv nje, i uistinu možemo učestvovati u raspravama o utvrđivanju političkog programa. Politički programi ne postoje slučajno; njih je, kao takve, potrebno definisati i podržati (vidi temu lekcije 4).